

τὸ Ὅστανκῶφ, εἰς τὸ ἐξοχικὸ σπίτι τῆς θείας τῆς Πρασκόβνας Ἰβανόβνας.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν λέξεων τούτων, ὁ λίγου δεῖν ἐβλασφήμησα. Δὲν ἠδυνάμην ν' ἀνεχθῶ τὴν θείαν ταύτην.

Τί νὰ κάμω; Ἀπεμακρύνθη τεθλιμμένος καὶ μελαγχολικός, μηχανικῶς δὲ διηυθύνθη πρὸς τὸ δῶμα τοῦ Κρεμλίνου. Ἐκεῖ περιεπάτου ἀνω κάτω, δίκην ἐπαρχιώτου, ὅστις, κατὰ πρώτην φορὰν ἀφίχθεις εἰς Μόσχαν, θεωρεῖ καθήκον του νὰ ἴδῃ τὰ πυροβόλα τοῦ τσαροῦ, τὸν κώδωνα τοῦ τσαροῦ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἰβάν. Ἐγώ, ὁ μετὰ τοσαύτης χαρᾶς ἐρχόμενος εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὁ μετὰ τοσαύτης ζωῆς καὶ ἀνυπομόνου ἐλπίδος, τώρα ἡσθάνομην ἐντελὴ ἀδιαφορίαν. Οὐδόλως ἐπεθύμουν νὰ μεταβῶ εἰς ἐπίσκεψιν τῆς οἰκογενείας τῆς Παυλίνας καὶ ἐθεώρουν μετὰ σκυθρωποῦ βλέμματος τὸ θαυμασιόν πανόραμα τῆς Μόσχας, ὅταν αἰφνιδίως ἐξηγέρθη τοῦ ληθάργου μου ὑπὸ σκέψεως διελευσῆς τὸ πνεῦμά μου δίκην ἀστραπῆς: Ἰσως, διελογίσθη, ἡ Παυλίνα νὰ ἐπέστρεψεν εἰς Μόσχαν, ἴσως τὴν ὦραν ταύτην νὰ εὐρίσκεται εἰς τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ διὰ τοῦτο διηυθύνθη ἐν τάχει πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς.

Μεγάλαι μεταβολαὶ εἶχον διενεργηθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ἣν κάλλιστα ἐγνώριζον. Τὰ παλαιὰ ἐπιπλα εἶχον ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἄλλων νεωτέρου ἔθους, ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δωματίου κατὰ νέαν τάξιν. Τὰ πάντα εἶχον δι' ἐμέ παραδόξον θέαν. Καὶ ὁ γέρον ἐπίσης εἶχε μεταβληθῇ ἐκ προσβολῆς τινος παραλυσίας ἐκείνητο πάντοτε ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Ἐν τούτοις μὲ ὑπεδέχθη φιλίως ὡς ἄλλοτε.

— Θὰ ταξιδεύης βεβαίως, μοι εἶπε, διὰ κάμμιαν ἐντολήν, διότι δὲν ὑποθέτω, ὅτι θὰ χρησιμοποιοῖς κακῶς τὸν καιρόν σου καὶ ὅτι ἀκουσίως σου θὰ ἔφυγες ἐκ Πετροπόλεως;

Ἀπεκρίθη αὐτῷ μειδιδὼν ὅτι ἤμην ἐντεταλμένος νὰ διεκπεραιώσω ὑπόθεσιν τινα εἰς τὸ κυβερνεῖον τῆς ***.

Οἱ λόγοι οὗτοι τὸν ἐνεθάρρυνον, δι' ὃ μ' ἐνηγκαλίσθη.

— Πῶς εἶναι ὁ θεός σου; προσέθηκεν.

— Εἰξεύρετε ὅτι ἄπαξ μόνον τοῦ ἔτους λαμβάνω ἐπιστολὴν παρ' αὐτοῦ.

— Καὶ ἐγὼ δὲν λαμβάνω κάμμιαν.

Ἐξηκολουθήσαμεν τὴν ὁμιλίαν μας, καθ' ἣν ἔμαθον ὅτι ἡ Παυλίνα ἤθελε μεταβῇ τὴν ἐσπέραν εἰς τινα χορὸν ὃν ἔδιδεν ὁμᾶς εὐγενῶν. Ἀπεσύρθη ἡρνήθη τὴν πρὸς δεῖπνον πρόσκλησιν του καὶ τὴν ἐσπέραν ἤμην εἰς τὸν χορὸν. Οἱ τετράχοροι ἐσχηματίσθησαν. Ζητῶ τὴν Παυλίαν, τὴν βλέπω δὲ χορεύουσιν εὐθύμως μετὰ τινος ἀξιωματικοῦ τῶν οὐσσάρων καὶ ὁμιλοῦσαν μετ' αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως.

Ὅταν ὁ τετράχορος ἐτελείωσε, τὴν ἐπλησίασα.

— Ἀ! σὺ εἶσαι, Ἀντώνιε, μοι εἶπε. Δὲν σὲ ἀνεγνώρισα. Χαίρω πολὺ ὅτι σὲ βλέπω ὑγιή, νομίζω.

Ἠγνόνουν τί ν' ἀποκριθῶ. Ἡ ὀρχήστρα

ἄρχεται κρούουσα στρόβιλον, ὃν χορεύει μετὰ τοῦ οὐσσάρου πάλιν μεθ' οὗ ἐπαναλαμβάνει τὴν ὁμιλίαν τῆς.

— Δυστυχῆς νέα! διελογίσθη, πόσον θὰ ὑποφέρῃ διὰ τὸ ἐμπόδιον τὸ ὅποιον τῇ ἐπιβάλλει ἡ ἐθιμοτυπία! Δὲν τολμᾷ νὰ φροντίσῃ δι' ἐμέ, διότι ἀναγκάζεται νὰ κρύψῃ τὰ αἰσθήματά της καὶ ὑποκρίνεται ὅτι συγκεντροῖ πᾶσάν της τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ χορευτοῦ τῆς. Καὶ ὁ χορευτὴς αὐτὸς εἶναι νέος, ὠραίος, πλούσιος καὶ κομψός.

Ἡ Παυλίνα μᾶς συσταίνει πρὸς ἀλλήλους, τοιοῦτοτρόπως ὡς νὰ ἐπιθυμῇ τὴν δικαιολογήσιν τῆς πρὸς αὐτὸν διὰ τὸν οἰκεῖον τρόπον δι' οὗ τὴν ἐπλησίασα. Μοι φαίνεται ἐπ' ἴσης ὅτι κατὰ ἔχει ἀκόμη νὰ τῷ εἶπῃ. Ὁ Θεὸς οἶδε τί εἰμπορεῖ νὰ τῷ εἶπῃ.

Ἐν τούτοις γελῶμεν εὐθύμως· ἀλλ' ἐν τῷ μυθῷ τῆς καρδίας μου αἰσθάνομαι πικρὰν θλίψιν. Δὲν περιέμενον νὰ ἐπανίδω τοιοῦτοτρόπως τὴν Παυλίαν.

Ἰδοὺ πάλιν ὁ οὐσσάρος, οὐχὶ πλέον εἰς τὸν χορὸν, ἀλλ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Παυλίνας ὡς προνομιούχος ξένος. Ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ συνομιλήσω μαζί της, αὐτὸς δὲ εἶναι τόσον χαρίεις καὶ ἐπιτήδειος! Διατί λοιπὸν ἔρχεται;

Πάλιν εἰς τὸν χορὸν! καὶ ἐκείνη θὰ ὑπάγῃ. Διατί λοιπὸν δὲν μένει πλησίον τοῦ ἀσθενούντος πατρὸς τῆς; Παυλίνα! Παυλίνα!

Μετὰ τὸν χορὸν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τῆς θείας τῆς. Θὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ ὡσαύτως, εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων τῶν ἐλῶν μεμολυσμένην ἀτμοσφαῖραν ἐκείνην.

Ἡ Πρασκόβνα Ἰβανόβνα μὲ συνέλαβε δίκην γυπὸς μετὰ τῶν πτερῶν του. Μὲ ἠρώτησε πλεῖστα περὶ Πετροπόλεως, περὶ τῶν ὑποθέσεων, περὶ τῆς θέσεώς μου, περὶ τῶν σχεδίων μου περὶ μέλλοντος. Πολὺ νῦν χαριστούμην νὰ τὴν βλέπω μεταχειριζομένη με ὡς τὸν ἄλλοτε πτωχὸν ὄρφανόν. Μοι ἔφερε δέσμη χαρτίων ἅτινα μὲ ἠνάγκασε ν' ἀναγνώσω. Διαρκούντων τούτων ἡ Παυλίνα περιπατεῖ καὶ ὁ οὐσσάρος εἶναι μαζί της. Ἡθέλησα νὰ ἐρωτήσω δι' αὐτὴν τὴν προθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἀλλ' εὐτυχῶς συνέλαβον τὰ βλέμματα τὰ ὅποια ἡ Παυλίνα μοι ἔριπτε λαθραίως. Εἶμαι βεβαιώτατος ὅτι διασκεδάζει μὲ τὸν κομψὸν ἀξιωματικόν. Ἀχ! ἄς ἠδυνάμην νὰ τῇ ὁμιλήσω κατὰ μέρος ἐπ' ὀλίγον!

Τῇ ὁμίλησα. Τῇ ὑπέμνησα τὰς ἀμνήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας μας καὶ τὸν πρῶτον ἔρωτά μας. Μὲ ἤκουσε σιγῶς.

— Παυλίνα, τῇ εἶπον, ἂν τώρα ἐτόλμων νὰ σοὶ ζητήσω τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας μοι ἔκαμες;

Μὲ παρετήρησεν ἐκπληκτος.

— Παυλίνα, ἡ καρδιά μου διὰ σὲ ἔμεινε ἀναλλοίωτος. Ἐπὶ ἔξ ἔτη μόνον σὲ ἐσυλλογίζομην καὶ διὰ σὲ μόνον ἔζων. Παυλίνα, σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ παραφύρως.

[Ἐπεται συνέχεια].

*** Β

Ἡ ὅλος αὐθόρμητος ἐγγραφή, νέων συνδρομητῶν καὶ ἡ καταπληκτικὴ ἀξίαις τῆς πωλήσεως τῶν «Εκλεκτῶν» ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν, πρὸς τοὺς κ.κ. συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς τῶν «Εκλεκτῶν» καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ὑποστηρίξαντας αὐτά.

Κυρίας, Ἐλευθερίαν Σούλη, Καλλιόπην Τσικλητήρα, Ἀδορίανη Μπελούση, Πηνελόπην Δροσιν, Σπυριδούλαν Ἀν. Γιαννοπούλου ταχμ., Θαλείαν Σ. Παρπαρία, καὶ κ.κ. Ἀθ. Σποράρη, Γεωρ. Μανσόλαν, Διον. Φιλιππόπουλον, Σπ. Δ. Σπέντζαν, Διομήδην Π. Χονδρόδημον, Ιατρ. Δ. Γραγκάρην, Κωνστ. Μπαδέρην, Ν. Π. Σαρρήν, Ἀνδρ. Τσολάκον, Ἀνδ. Μαντζούφαν, Σωτ. Βερσῆν, Π. Α. Κομνηνόν, δημαρχον, Ἀνδρ. Κομμιώτην, Α. Γ. Πρετεντέρην, Γ. Παμπούκην, χαρτοπ., Στυλ. Π. Χαλκωματῶν, Δημ. Μοσκέταν, Τιμόθ. Χάλδαν, Χριστόφορον Βιτάλην, Ἀριστείδ. Α. Σαμαράκη φ.ν, V. L. Page. Κωνστ. Ι. Βασιλείου, Ἰω. Ν. Φαραντάτον ἐπ. ἀνθυπ. Τιμόθεον Α. Κονδῖνον, Ἐλεῦθ. Κ. Τσίδη, ταχ. ὑπάλ. Θ. δὲ Χελδράτῃ, Γεωργ. Δεληκατερίνην, Μαρῖνον Λούζην, Ἰω. Καμπάνην, Ἀλεξ. Καρπούνην, Γεωργ. Κλιταϊνικόν, Μ. Μοσχίδην, Ἀριστ. Ἀλεξάνδρου, πρωτοδ., Ἀλκιβιάδ. Σπηλιάδην, πρωτοδ., Κωνσταντῖνον Λυκουρέζον, δικηγόρον, Δημ. Παπαδόπουλον, δικηγ., Χρ. Σακελλαρόπουλον, Θεόδ. Καλμοῦχον ἔμπορ., Ἀντ. Νικολόπουλον ἔμπορ., Νικ. Θ. Μαντζαδάκον, συμβολ., Ἰω. Κατσαφτῆν ἱεροφ. Συνδρομαὶ ὧν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ὁ ἀριθμὸς ἐκάστης ἀποδείξεως εἶναι καὶ ἀριθμὸς τοῦ Δαχέλου. — κ.κ. Γ. Κ. Γεωργαντίδην (Μιτυλίην) καὶ Γ. Ἀθ. Ζερδόπουλον (Κέρκυραν) Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Ν. Μίγκλην. Σῶρον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 3 συνδρομῶν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Α. Σταματόπουλον. Ἀμφισσα. Φύλλα 10 στέλλονται ἐπ' ὀνόματι Σας. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γρ. Φορτούναν, ἀντιστ. Καλάμας. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 9 συνδρομητῶν εὐγνωμονοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Κ. Μ. Ἐρτάθα. Εἶναι ψυχρότερον τοῦ παγωτοῦ ὅπερ καταδροχθίζει ἡ μίτηρ τῆς Ἑλλενας σας, καὶ τῆς ἀγκάλῃς τῆς δροσιστοῦ σας, λοιπὸν: εἰς τὸ κοφίνι. — κ. Α. Ζ. Βέλτζαν. Δύο Αἰκίνα. καὶ ἀρ. 336 καὶ 337 ἐστάλησαν. Φρ. 59.50 δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι. — κ. Ι. Α. Γ. Κέρκυραν. Ἀκατάλληλον, δυστυχῶς διὰ τὸ décolleté του.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890

κομψότατον, καλλιτεχνικώτατον, ἀπαράμιλλον εἰς τὸ εἶδος του, πλούσιον εἰς ὕλην, ποικιλίαν, εἰκόνας, χάριν, πρωτοτυπίαν.

Σελίδες 450, πυκνότεται. — Συνεργάται 50. — Θέματα καὶ διατριβαὶ ὑπὲρ τὰς 80, ὅλαι ἐπικαιροί, κοινωνικῶταται, χρονωμένοι, μαγειρικά. — Εἰκόνας 40 Εὐρωπαϊκῶταται. — Μουσικὴ τοῦ Παύλου Καρρέρη κλπ.

Τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Σκόκου ἀντιπροσωπεύει ἐν σμικρῷ τὴν σύγχρονον φιλογρηκὴν κίνησιν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΙΜΑΤΑΙ διὰ τὰς Ἀθήνας:

Χαρτόδετον φρ. 5. — χρυσοδετον φρ. 4.

Διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν:

Χαρτόδ. φρ. 3,50 — χρυσοδ. φρ. 4,50.

Πωλεῖται παρ' ἡμῖν καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν εἰς πάντα ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ βιβλιοπωλείου καὶ τυπογραφείου τῆς «Κορίνθης».